

SkyLine arena

autor: Vojtěch Krejčíř
vedoucí práce: doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
doc. Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.
Ing. arch. Veronika Tichá

Nesnadnou úlohu revitalizace problematicky (ne)využívaných letitých objektů veřejné vybavenosti na jižním konci Štúrovy ulice v pražské Krči doplněných o nově navrženou nástavbu převážně sportovních objektů se Vojtěchu Krejčířovi podařilo nejen velmi dobře vyřešit v rámci architektonické studie, ale poté i nadměru zdařile rozpracovat do vysoce kvalitní bakalářské práce. Jakkoliv se z principu jedná o akademické zadání, které by s velkou pravděpodobností v praxi narazilo na majetkové vztahy a svou celkovou spornou ekonomičností, cením si v této práci zjevně vědomého balancu mezi konceptuálností (danou právě zadáním) a praktickým přístupem konkrétního návrhu SkyLine areny.

Všechny hlavní principy návrhu se podařilo přenést ze studie do bakalářské práce a pečlivě zpracovat v rámci formátu projektové dokumentace. Na tento oltář bohužel do velké míry padlo řešení veřejného prostoru bezprostředně přiléhajícího stavbě. Autor na několika místech deklaruje myšlenky za návrhem veřejného prostoru stojící včetně zakomponování plánovaného vestibulu metra D. Rozumím, že toto nebylo v ohnisku bakalářské práce, přesto mi to přijde škoda, zejména pak kvůli vtípně umístěnému skate bowlu v průchodu mezi stávajícími budovami.

Architektonicko-stavební a stavebně-konstrukční řešení projektu vycházejí logicky z navržené typologie a v drtivé většině dobře reagují na autorův záměr. Zajímá mě důvod zvolení ocelové konstrukce - nebylo v rámci práce zvažováno použití velkorozponových dřevěných nosných konstrukcí, minimálně na objektu tělocvičny? Rozumím strategii homogenizace konstrukčního materiálu v takto komplikované stavbě, přesto bych - pokud již neproběhla - doporučoval důkladnější zamyšlení v této věci. Zvolené řešení Vojtěcha Krejčíře je ale poté zpracováno velmi důkladně a detailně.

Na pomezí architektonického a energeticko-technologického konceptu stavby osobně vidím největší nedostatek práce a tou je poměrně nešťastná práce s fasádami, jejich stíněním a následným nutným přehříváním objektu. Autor v rámci bakalářské práce a studie jí předcházející explicitně pracuje s udržitelností návrhu a problému čelí zejména návrhem chlazení, které z tohoto vychází jako jedno z nákladnějších variant řešení. Kladu si otázku, proč nebylo důkladněji revidováno množství prosklených ploch na fasádě. Zejména na objektu tělocvičny se mi zdá zvolený fasádní systém neobhajitelný. Očekával bych v průběhu projektu razantní redesign vnějších obálek minimálně na některých částech budovy za účelem snížení prosklených ploch, následně jednodušší práce se stínícími prvky a možnou redukcí výkonu chladicích jednotek. Jako relativně podružné pak vidím opomenutí návrhu akustických stěn pro VZT jednotky umístěné na střeše a chybějící schematický výkres 20 vrtů pro tepelné čerpadlo země-kapalina (kvůli možné kolizi s tubusem metra D).

Návrh vybrané části interiéru je zpracován relativně důkladně, chybí mi ale větší péče o kavárenskou část, která je řešena z mého úhlu pohledu až příliš schematicky. Konkrétní designové a materiálové řešení je pak už z velké části otázkou osobního vkusu.

Hodnocení:

Bakalářská práce Vojtěcha Krejčíře je zpracována na vysoké úrovni - jak obsahové, tak formální a grafické. Doporučuji proto tuto práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **A**.

V Mnichově dne 1. června 2025

Lukáš Rehberger